

Gdańsk, dnia 09 kwietnia 2019 r.

Sygn. akt D – 8/19

POSTANOWIENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku

w składzie

Przewodniczący: Joanna Gibas - Kobierecka

Członkowie: Bożenna Czepulonis

Bożena Micewicz

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 09 kwietnia 2019 r. w Gdańsku odwołania Pani [REDAKTED] oraz Pana [REDAKTED] od zarządzenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 05 listopada 2018 r. o odmowie przekazania odwołania do OSD przy OIRP w Gdańsku, w sprawie dotyczącej radcy prawnego [REDAKTED] na podstawie art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U. 2018 poz. 2115 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy zarządzenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 05 listopada 2018 r. o odmowie przekazania odwołania do OSD przy OIRP w Gdańsku,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Gdańsku, uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu:

[REDAKTED]

Członkowie składu:

[REDAKTED]

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 5 listopada 2018 roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku odmówiła przekazania odwołania [REDAKTOWANE] z dnia 22.10 2018 roku od postanowienia z dnia 24 września 2018 roku o odmowie wszczęcia dochodzenia podając iż zgodnie z treścią art. 306§ 1 k.p.k. na postanowienia o odmowie wszczęcia śledztwa przysługuje zażalenie : pokrzywdzonemu, instytucji wymienionej w art. 305 § 4 k.p.k., osobie wymienionej w art. 305§ 4 k.p.k. , jeżeli w skutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznała iż [REDAKTOWANE] nie jest pokrzywdzonym w rozumieniu art. 49 k.p.k. , nie ma przymiotu strony w rozumieniu przepisów kodeksu postępowania karnego i na mocy art. 87 k.p.k. nie może być pełnomocnikiem pokrzywdzonej w niniejszej sprawie.

O powyższego zarządzenia odwołanie wniósł [REDAKTOWANE]. W uzasadnieniu odwołania zarzucił rażące naruszenie art. 438.1 k.p.k. tj zdaniem [REDAKTOWANE] prawa materialnego poprzez uznanie ,iż w skutek przestępstw radcy prawnego [REDAKTOWANE] nie zostały naruszone jego prawa i wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia i przeprowadzenie czynności jak we wniosku pokrzywdzonych z dnia 22.10 2018 roku .

Po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 9 kwietnia 2019 roku odwołania [REDAKTOWANE] od zarządzenia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 5 listopada 2018 roku Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie znalazł podstaw dla jego uchylenia . Zaskarżone zarządzenie odpowiada bowiem prawu .

Kodeks postępowania karnego zawiera szeroką definicję pokrzywdzonego. Zgodnie z art. 49 § 1 k.p.k. pokrzywdzonym jest osoba fizyczna lub prawna, której dobro prawne zostało bezpośrednio naruszone lub zagrożone przez przestępstwo.

Zgodnie z postanowieniem Sądu Najwyższego z 25 marca 2010 r.: „Kryterium bezpośredniości naruszenia lub zagrożenia dobra prawnego danej osoby oznacza, że w relacji między czynem o konkretnych znamionach przestępstwa a naruszeniem lub zagrożeniem dobra tej osoby nie ma ogniw pośrednich, z czego wynika, że do kręgu pokrzywdzonych można zaliczyć tylko ten podmiot, którego dobro prawne zostało działaniem przestępnym naruszone wprost, a nie za pośrednictwem godzenia w inne dobro”.(Postanowienie Sądu Najwyższego z 25 marca 2010 r., IV KK 316/09, Biul. PK 2010, Nr 3, poz. 15; Wyrok Sądu Najwyższego – Izba Karna z dnia 17 lutego 2010 r., III KK 292/09, OSNwSK 2010 nr 1, poz. 352.)

Takie ujęcie kryterium bezpośredniości zdecydowanie zawęży grono osób, które mogą zostać uznane za pokrzywdzonych. Za pokrzywdzonego uznaje się bowiem osobę, której naruszone dobro prawne mogło mieć charakter nawet nieco bardziej ogólny. Pod warunkiem jednak, że naruszenie lub zagrożenie tego dobra można uznać za bezpośredni skutek przestępstwa.

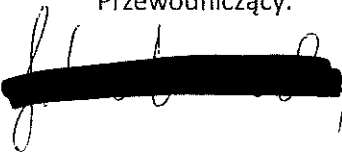
Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego w Gdańsku [REDAKTOWANE] nie spełnia kryteriów określonych w art. 49 k.p.k. dla przyznania mu statusu pokrzywdzonego w niniejszej sprawie .

Tym samym zgodnie z art. 306 § 1 k.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 o radcach prawnych a contrario nie przysługuje mu uprawnienie do wniesienia odwołania w niniejszej sprawie (Dz.U. z 2018 poz.2115 , 2193z 2019 poz. 730)

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji .

Postanowienie jest ostateczne i nie przysługuje od niego odwołanie art. 74¹ pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 1982 roku o radcach prawnych w związku z art. 426 §1 k.p.k.

Przewodniczący:

Członkowie:

